

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKALÓJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Egyes szám ára tagoknak 4 fillér
Előfizelési díj egy évre 2.— pengő
Intézményeknek, magánosoknak egy évre
20.— pengő

FŐSZERKESZTŐ:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefonszám: 1-300-92

Mi is lázítunk!

A multkoriban elmékedtünk már arról, hogy politikai pártok, gazdasági szervezetek, világnézeti csoportok mindenütt minket hívogattak, szerveztek, mint mozgalmak érdekében ut-cára kivonultatható *rohamcsapatot*. Ha ezekbe a mozgalmakba bedőlünk, minden bizomnyal szép eszméiktől és eszményeiktől lángra lobbanunk. Ha a szervezkedési estékről, gyűlésekről, beszédekről hazakeresztünk, a legelső amit meg kell állapítanunk magunkról az, hogy: *idegesek, nyugtalanok, izgatottak, békétlenek, türelmetlenek, elkéseredettek, fölháborodottak vagyunk. Elvesztettük lelki békénket, elfeledkeztünk önmagunkról, fantasztikus elveket forgatunk agyunkban.* Elfeledkeztünk szakmánkról, műhelyünk-ről, sokszor családjunk-ról, sokszor a templomról is. A szervező gyűléseknek a hangja mindig *izgató és lázító*. Hiszen azzal lehet leginkább hatni a tömegre, bármelyik oldalon tartják is a gyűléseket, azon mindig fölhangzik, hogy: *preletársorsba sülyedtetek, elnyomtak bennünket, kizsákmányolnak, a kapitalizmus rabszolgái vagytok, az állam nem törődik a munkásosztállyal, a kormány a fiatalokat hagyja elsorvadni, az öregek üldözik az ifjúságot, betegek vagytok, tüdővészések, családotok nyomorban, nincs jövőtök, nincs reményetek... söpörjétek el a mai társadalmi rendet, kergessétek el a vezetőket, vegyétek kezetekbe sorsotok intézését, stb., stb.*

Most vettünk részt a *pomázi* körzeti legénynapon, amelynek ünnepélyes gyűlését pestkör-

nyéki dékánjaink beszédei oly emelkedetté és hiszem, hogy hatásaiiban is maradandóvá tettek. A templomban tartottuk a gyönyörű szép tagavatást, Krisztus táboraiba sorakoztatván Pomáz katolikus munkásifjúságának legnemesebb részét, énekeltük az Egyház himnuszát. Egy hétre rá ugyanezt az ifjúságot szervezték és a gyűlésen kiabálták: „le az Egyházzal!”, „le a pápával!”, „le a papokkal!”, „Szóval izgatás, sokszor lázítás a gyűléseken és békétlenség, nyugtalanosság, harag, gyűlölet, lelki és érzelmi életetekben. Az eltékozolt időért, sokszor az egészség fölládozásáért, hivatástól való elkedveltenedésért, íme ez rendszeren a hála és fizetség. Igaz, hogy ígérnek fűt-fát, jobb gazdasági elhelyezkedési lehetőséget, állást, — mint például a délvidéki kaszászmozgalomban egy lakatossegédnek az iparügyi miniszteri állást, —, de hát ha kap is valaki, legfeljebb egy, vagy kettő, aki azután elcsendesedik, de mit kap a nagy tömeg?

„Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de saját lelkének kárát vallja! — olvassuk a szentírásban. Íme az Úr szava, az egész világnál drágábbra: *saját magadra* akarja fordítani figyelmét. És ez nemcsak a lelkiekre áll, hanem általában az egész életre. Mit használ neked, ha másoknak állást szerzel, ha másokért az utcán megpofoztatod magadat, ha bármilyen szépnek látszó mozgalmakért rendőrségi priuszt kapsz, ha saját magad lelki életének, testi egészségének, hivatá szeretének, szellemi továbbjutásának, családodhoz

való beköötöttségének kárát valod. Hogy fogsz az életednek legdrágább idejében, 18—25 éves korodnak idejében, futkározásban, — nem hivatásodban való tökéletes előkészülettel, — eltöltött napjaival elszámolni a Jóistennek, aki ezt az időt arra adta, hogy jövendő férfi korodat Krisztussal való lelki együtteseddel, testi egészségged őrzésével, fejlesztésével, biztosításával, szellemi képességeidnek állandó és szorgalmas gyakorlatra való kiképzésével, hivatás-ismerteidnek tökéletes elsajátításával töltsd ki. „Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletesek!” — parancsolja Királyunk, Mesterünk, Vezérünk: Krisztus. Legyetek tökéletesek, dolgozzátok ki magatokból és magatok fölé az Isten-képmás lelket. Lelketek és szívetek csöndjében figyeljétek a Vezért: *a tanonc-Krisztust, a segéd-Krisztust, a mester-Krisztust*. Isten az embert a világ urának teremtette; úrnak és tökéletes lénynek teremtette! Nem korcsnak, nem torznak, nem fiatal korában is már ványadtnak, hervadtnak, megráncosodottnak, fogatlannak. Az élet teljében szereti látni Isten főleg a fiataloságot. Lelki életének, testi egészségének, szellemi képességének, teremtő-alkotó tevékenységének teljében. De hát erre elő kell készülni. Erre *művelődni kell*, lassú, szisztematikus munkával *nevelődni kell*. Hogyan is mondja a szentséges Atya a Quadagesimo anno bullában? „A kereskedő munkás, iparos ifjúság fölklutása, kiválasztása, alkalmas *kiművelése és megnvelése*... „... az ilyen magasz-

tos földadra kiválasztott fiainkat (papjainkat) az Urban esdve kérjük, iparkodjanak a rábizottakat (munkásiljúság) a keresztény nevelő művészet minden erejével, — tanfolyamok rendezése által, — nevelni.“ A papok, vezetők részéről tehát művészi nevelés kell. A nevelődő fiatal embernek pedig valami „múdarabnak“ kell lennie, vagy valami egész tökéletesnek, a többiek fölött kiemelkedőnek. Ezt írja elő a szentséges Atya. *Művelődni, nevelődni, tökéletes műdarabbá lenni igatlas, lázítás, külső, belső békéltenség perceiben, óráiban, estében nem lehet.*

Mi is *lázítunk!* Izzgatunk, lázítunk, uszítunk *saját magadra. Fialtaságod legdrágább éveiben saját magaddal törődj elsősorban.* Izzgatunk, lázítunk arra, hogy teremtsd meg legelőször a minél komolyabb és szentebb együttest egyetlen Vezérünkkel Krisztussal. Lázítunk arra, hogy vigyázz testi egészségödre, szívedre, tudódra, véredre, testi tisztaságodra, testi szépségedre, épségedre. A lelki egészség után ez a legdrágább érték. Izzgatunk, lázítunk szellemi képességeid kifejlesztésére, tudásod, ismereteid területének minél hathatóbbá megnagyítására, alkotóképességednek és képességednek fölfokozására, szakmabeli ügyességedre. *Majd, ha mindezekben tölggyé erősödtél, 30 éves korod felé, állj ki akkor tökéletes fejverzettel a küzdőtérrre. Akkor valóban sikered lesz és Krisztus kegyelme kíséri minden léptedet, minden harcodat.*

Hát persze ez a *lázítás* kevésbé rokonszenves. Unalmas. Mások ellen milliószer könnyebb ellenállni, mint saját magunk ellen. Ilyen lázítás hallatára nem pezseg a vérünk, nem vadul meg a fantáziánk. Mikor isteni Mesterünk kenyeret adott a pusztában a népknek, királyként magasztalták és királlyá akarták választani és midőn utána az oltárszentségéről beszélt azt morogták a zsidók: „Kemény beszéd ez, ki hallgatja ezt!“ — és eltávoznak. Maradt ott 12 apostol. Krisztus hozzájuk fordul, kérdvén: „Ti is eltávoztok!“ Az apostolok hűek maradtak. *A mi lázításunkra is sokan eltávoznak tőlünk, de az apostolok maradjanak hűek.* Tizenkét ilyen szegény halász, takács, meg ács apostol tette kereszténnyé 2000 évvel ezelőtt avilágot.

Lelkigyakorlatra hívünk ...

A november 8-i legényegyleti manrézái zárt lelkigyakorlat megkezdődött. Bevonultak a tagjaink, hogy megtisztuljanak, hogy lévessék magukról a bűn köntösét, hogy Krisztus kegyelmének vértjébe öltözzenek, hogy erőt merítsenek az Elő Vizek Forrásánál a bátor, öntudatos legényegyleti munkára. Beárkóztak Krisztus magányába három napra, hogy ott megtalálják önmagukat, megtalálják önmagukban az isteni képmást, és ezt az isteni képmást tisztítsák, csiszolják, felszínre hozzák.

Három napon át a Krisztus-együttest építik ezek a fiúk a Manrézában. Ha majd kijönnek, a munkájuk menyire ma lesz! Rajta lesz trissen, csillogóan, erőtelj duzzadóan, izmosan Krisztus ereje, hatalma, amelynek nem tud ellenállni földi gáncsoskodás, emberi tekintet, bűn és gyvaság.

Mi hiszünk a megterésben, hiszünk Krisztusban és az ő kegyelmi erejében, **hiszünk abban, hogy Vele az ember nagy dolgokat tud létrehozni.** Hiszünk abban, hogy a Manrézában megszerzett, átölelt Krisztussal a mi fiaink nagy dolgokat tudnak majd létrehozni egyéni, családi, egyleti munkájukban és életükben.

Mégis csak van Krisztus-zomjúság ebben a kiltikkadt lelki tóvárosban és környékén. Oly jölösöd megnyugvással éreztük ezt, amikor manrézás felhívásunkra annyian jelentkeztek, hogy a Manrézába nem tudta őket befogadni. **Mégis csak van lélekötudat a tagjainkban** — oly büszkén regisztráltak ezt, amikor láttuk, hogy életerős, kemény izmú, de az élet nyomorultságától megtört, a föld igazságtalanságaival szemben majdnem reménytelenül küzdő fiataljaink vágyakozva siettek az Igaz-

sághoz, az Eléthez, hogy ott felbredjenek, megvizsgálódjanak, megerősödjének.

Ti kispestiek, kőbányaiak, illűiek, monoriak, pesthidegkútiak, rákoshegyiek és szentendreiak, úgy-e a ti lelketek visszhangját adjuk akkor, amikor azt hirdettük és valljuk, hogy a **fialtaság tele van Krisztus-vágyal, igazság-zomjúsággal, megcsömörölve a mostani élettől és munkától más életet, más munkát, más társadalmat kíván és követel. És ezt a más életet az Elettél, Krisztusnál keresi és tőle várja, kéri és könyörgi!**

Köszönjük nektek a megértést. Köszönjük, hogy volt fületek a hallásra, érzelmek a megértésre és szívetek a lelkesedésre. Eljén ez tovább is benne-tes és gyujtsa meg a sok tűznélküli fiatal szívet, mely jobogásra, szeretetre, tisztaságra van hivatva.

December 14-én újból kezdődik a Manrézában legényegyleti lelkigyakorlat. Jelentkezést kérjük minél előbb, mert már csak kevés hely áll rendelkezésre. A Szövetség fedezi ennél a lelkigyakorlatnál is a részvételi díj nagyobb részét. A jelentkezők csak 4 P-t fizetnek. Jelentkezni november 30-ig lehet.

Január 4-én kizárólag dékánok, II. dékánok részére tartunk a Manrézában zárt lelkigyakorlatot. Részvételi díj 4 P.

Dékán, II. dékán hívünk!
Hallod hívásunkat?!
Ha méltó vagy a dékánásra, akkor hívásunk visszhangzik benned és a Manrézába küld.

Fizeteses szabadság

Vége valahára talán ez is meglesz. És mi katolikusok büszkék vagyunk arra, hogy a szociális enciklikák nyomán az első között voltunk, akik ennek szükségét hirdettük és megvalósítását sürgettük.

Szükség van a fizeteses szabadságra az intellektuelnak, hogy farszoló szellemi munkája után pihenése legyen, idegeit pihentethesse és elkopott erőit pótolja. Törvény biztosította szabadságát és nem is igrveltük. De hangoztattuk és hangoztatjuk ma is a pápai enciklikákkal, hogy a fizikai munkás is ember, őt sem lehet lélekletlen, idegnélküli gépknek minősíteni. Valljuk, hogy **a szabadság nem luxus, hanem természetes szükséglet.**

Elsősorban **lelkiszükséglet.** Az ember nem gép, melyet reggel megindítanak és este leállítanak; és megycz így mindaddig, amíg egyik, vagy másik alkotórésze el nem romlik. Az ember nemcsak izom és erő, de lélek is. A léleknek is meg kell adni a magáét.

A fizeteses szabadság **testi szükséglet** is. Tudjon szolgálni a munkás egészségének is. Hisz családja ember-séges fenntartása, gyermekei jövője at-

tól függ, hogy meddig tud teljes emberként a munkájának a hivatásának élni. Meg kell adni minden lehetőséget, hogy minél hosszabb ideig erőinek teljes birtokában maradjon. Szükség van a fizikai munkásnak a szabadságra, hogy **testileg felfrissülhessen, lelkileg megnyugodhasson, hogy teljes ember maradjon.**

Bornemissa Géza iparügyi miniszter a közeljövőben kíván rendeletet kiadni, melyben az iparban, bányaszatban és a kereskedelemben alkalmazott tisztviselők és munkások fizeteses szabadságát rendezi.

A tervezet nemcsak a szabadságidejét biztosítja a szolgálati évek nagysága szerint, de kiterjed a figyelme arra is, hogy a szabadság megkezdésekor adandó meg a fizetés, a szabadságidő nem aprózható fel és meg van határozva az is, hogy mikor adandó meg a szabadság.

Ha a rendelet majd megjelenik, gyakorlati értéket csak akkor fog jelenteni, ha azt a rendelet intencióinak megfelelően tartják meg. A munkavállalónak is meg kell tenni a maga részéről mindent, hogy a rendelet érvényt nyerjen.

A MI FRONTUNK

Pirouszky Lajos

polg. isk. igazgató.

a Kolping-cserkészcsapat parancsnoka.

A Gondviselés ajándékba adta nekünk, 20 évvel ezelőtt a Központ elnöke egy villamosmegállónál találkozott velem, látta szemének csillogásából tiszta lelkét, képzett értelmét, szívének szeretetét és egy előadásra meghívta. Az egy előadásból számtalan előadás lett. Nem tudott elfigygni bennünket, mert érezte, tudta, hogy az ő munkájára itt szükség van. És azóta itt van közöttünk, égeti nagy lobogással lelke mécsének tűzét, amely tűznél sok fiatal iparos okosodott, öntudatosult, nevelődött, melegegett.

Hosszú ideig vezetője volt az ön-

képzőkörnek, színgárdának, nemzeti szemináriumnak, alapítója és ma is vezetője a Kolping-cserkészcsapatnak. Munkája mindig a férfi munkája volt, tele a kötelességteljesítés tudatával, a legényegyleti nevelés nemzetépítő fontosságának átérzésével és a szerető szív melegevel.

Az alkotó munka büszke öntudatával tekinthet vissza húsz éves egyeleti működésére. Neveltjeinek ragaszkodásából, az élet harcában való boldogulásából büszkén regisztrálhatja áldozatos munkájának eredményét.

És Aki mindent lát, Aki mindent feljegyez és emlékében tart, az örök Issten előtt az ő munkája nem ment veszendőbe, élni fog az örök jutalmazásig. Ezt kéri az Örök Istentől és ezért imádkozik az ő hálás egylete és annak minden tagja.

Munkanéklüliség — munkáshiány

Nem ok nélkül siránkozunk még mindig azon, hogy nagy a munkanéklüliség. Mert bizony nagyon sok még azok száma, akik szakmájukban nem tudnak elhelyezkedni, akik szakmai munkánkönyvükkel a zsebükben kénytelenek alkalmi munkát, százmótot, kifutói állást vállalni — még jó ha ezt kapnak, — mert a szakma nem ad kenyeret. Nagyon sok szabó, cipész, uri fodrász, kereskedő és pék van, akik itt Budapesten, éppúgy, mint vidéken szakmai munka nélkül állnak és teljesen reménytelen a helyzetük, hogy a szakmájuk kenyeret és jövőt nyújtson nekik. Ha az ipar egész területét nézzük, korai annak hangoztatása, hogy az ipari munkanéklüliség a minimumra apadt.

Vizsgálatok igazolják, hogy vannak iparágak, amelyekben nincs munkanéklüliség, — **de munkáshiány jelentkezik.** Naponta jönnek a telefonkéresek az építőipar részéről: kérünk falazómunkást, vasbetonmunkást, önálló munkást, — és nem tudunk küldeni. A perktől női fodrász válogathat az állásokban, vidékre pedig oly nagy a kereslet, hogy innen-onnan jobban fizetik a vidékre menő női fodrászt, mint a fővárosiakat. Most is keresnek tőlünk vas- és fémestergályosokat, naponta sürgetnek bennünket: küldjünk beléle amennyi csak van.

És hiába telefonáljuk le az összes pestvidéki egyleteket: küldjétek azonnal vas- és fémestergályosokat, a válasza mindig csak, hogy szabó, cipész, kereskedő, pékét küldhetünk, de szaképzett vasasok nincsenek.

Az egyik oldalon munkanéklüliség és teljes reménytelenség, a másik oldalon nagy kereslet munkában és állandó szakmunkáshiány.

Ez feltétlenül egyrészt annak a jele, hogy vannak iparágak, amelyek **nem várt fellendülést** nyertek és így nincsenek felkészülve a sok munka ellátására, másrészt ezekben az iparokban jelentkezik a magyar iparvezetés hiánya: **hivatalosan irányítani az ipari**

helyzet ismeretének birtokában a tanoncelhelyezkedést. Hivatalos adatok szerint Budapesten évente legfeljebb 8—10 kömüvestanoncot szerződtetnek le, ami nagyon is érthetően teszi a mostani szakmunkáshiányt. Ezzel szemben ma is még sokkal több szabó- és cipész-tanoncot szerződtetnek le évente, mint amennyi szakmunkást ezek az iparok elbírnak.

Szükségét látjuk annak, hogy a tanoncelhelyezkedést hivatalosan irányítsák, nemcsak a mai keresletnek megfelelően, de a jövő lehetőségeit is számításba véve.

Egyleteinkre is szerep vár e téren. Iparoscsaládok gyermekeit oly iparok felé irányítani, amelyeknek jövőjük van és amelyekben a mai munkáshiányszám utánpótlást igényel.

Munkaközvetítők

Van pár egylettől nyilvántartásunk a munkanéklüliekéről. A köztük lévő kömüveseket, vas- és fémestergályosokat egyszerre el tudtuk helyezni. Ha lett volna, még több nyilvántartásunk, sikerült volna még több tagnak is kenyeret és jövőt nyújtani. Pedig mennyire üres kéz van tagjaink között! Segíthetünk volna rajtuk, ha...

Igen, segíthetünk volna, ha nem lenne oly nagy a megneemtés, a közony, a nemlőrődöség.

Újból közöljük az alábbiakat.

1. Kimutatást kérünk a munkanéklül tagokról név, életkor, szakma, különleges szakmai képzettség, segéd-évek, egyeleti tag-évek, fizetési igény feltüntetésével.

2. Sürgöny útján történő hívásra azonnal jönni kell vagy sürgönyileg válaszolni.

3. Csak kifogástalan tagokat, rendezett tagkönyvvel közveletünk.

4. Felelősséget nem vállalunk arra vonatkozóan, ha a munkahely nem tetszik neki, vagy, ha szakmai tudása hiánya miatt nem alkalmazzák.

A munkaközvetítéssel segíteni akarunk, fogadjátok el segítő kezünket.

Ünő (Vác egyhm.) A lelkipásztori munkát pótolni világi vezetők nem tudják. Az isteni kegyelem hivatott közvetítői a papok. Nem tud mélyesen igaz legényegyleti szellem kialakulni a tagokban ott, ahol a hivatott lelkipásztor munkáját nélkülözi az egylet. És ahol apostoli lélek beszél a fiukhoz a reverendából, ott a Mester magvetése folyik, amely gyümölcsöt terem. Hogy ez mennyire igaz, meg kell nézni ezeket a tagokat. **Szabó Jenő** tanácsos-plébános, elnök munkája az egyletben is a lelkipásztor munkája, aki céltudatos áldozatossággal nevel. Nemcsak egy napra, rövid időre akarja összefogni a fiúkat, de az **egész életüket** akarja mai nevelésével elintézni. És ő mindig a fiai között van. Nincs hét, hogy ott ne lenne a heti gyűlésen. És milyen gyűlések ezek! Tele komoly, okos, előre kidolgozott programmal. Tervszerűség átgondoltság, következetes pontosság, fáradhatatlan munkaszeretet jellemzi ezt az egyletet. Az eredmény abban is nyilvánul, hogy november 7-én 28 tagot avatott a Szövetség kiküldöttje. **Gerencsér József** vil. elnök, **Dobos József** és **Szpirus Ferenc** dékánok, **Hankovics Sándor** titkár, **Kristián Ferenc** pénztáros és **Kiss Sándor** jegyző egész emberekként végzik munkájukat.

Felhívás

Felhívjuk tagjaink figyelmét az Országos Dékánértekezlet határozatai III. pontjának, Szövetségi szervezések 2 részének »A sajtó kérdése« (megjelent az Új Nemesség f. évi októberi XVII. évf. 8. számában) című fejezet következő soraira:

»A pártolótagok és az egylet jóakarói között előfizetőket szerzenek az egyletek, akiknek névszerinti címre megy az Új Nemesség. Pártolótagok részére az előfizetési díj 2 P.» Szerkesztőségünk a fentiek végrehajtására a következő pályázattal buzdítja a tagokat. Mindenki, aki előfizetőt szerez 1 pontot kap minden előfizető után. A három első helyezett 3 napi szállást és vendéglátást kap Budapesten a Központtól, a további három helyezett az országos elnök úr aláírásával ellátott értékes könyvjutalomra részesül, valamint a három legeredményesebben dolgozó, illetve előfizetést szerző egyesület is. A tagok által kapott pontok az egyletek pontszámát gyarapítják. Ha nincs feltüntetve, hogy ki szerezte az előfizetőket, akkor csak az egyesület kap pontot.

Pályázati határidő 1938 Húsvét.

Szerkesztőség.

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet.

Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz Pintér József.

Hollóssy János könyvnyomató,
Budapest, VII., Jósika-utca 20.

Egeregyszázmegeiek! December hó 12-én vezetőségi értekezletetek

Egyesületeink életéből

Budapest-központ (Esztergom egy. m.) Október 24-én tartotta a Kolping-cserkészcsapat 15 éves jubileumát. Összesereglettek a régi és a mai cserkészek, hogy büszkeséggel tekintsenek vissza múltjukba és erőt merítsenek a jövő munkájához. **Pirovsky Lajos** igazgató, parancsnok vizsgálta a csapat értékes munkáját. **Finszter Ferenc** csapatfőnöki áldozatos munkája az ünnepélyen is meghozta gyümölcsét: a régi és új tagok mind itt voltak. A jubiláló csapatot a cserkészszövetség és sok csapat üdvözölte.

November 7-én az asztalos-céh tartotta az újonnan kifestett kápolnában **zászlóavatóját**. A zászlóanyai tisztiséget **Hosszu István**nak, a budapesti asztalos ipartestület elnökének neje töltötte be. Az ipartestület nagyszámú küldöttséggel képviseltette magát, ezzel is kifejezve a céh munkája iránti megbecsülését. **Koczák Mihály** céh-öreglegény munkája a fáradhatatlan, céludatos, okos vezető mintája volt. Az ideai munkáiban céhét a legelső kezébe emelte. **Szabó István** építész vezetése alatt a tagokat úgy összefogták és együtt tartják, hogy ideai munkájuk példát adjon.

A Központ kápolnáját **Szathmáry István igazgató** tervei szerint újra festették. Önzellen művészi munkájáért ezúton is hálás köszönet. A Legényegylet azon munkáit közé tartozik, akik csak adni akarnak lelkük, tudásuk idejük kincséből. A jutalmat a Legfelsőbb Fórumtól várják. Hálás ragaszkodásunk és imádságunk az övé.

Kispest. (Vác. egyhm.) Talán a legnehezebb terep az egyleti munkára. A gyári munkásság, fiatalja-öregje egyaránt idegenkedik a baloldal erősen szervezett munkája miatt minden keresztény mozgalomtól. Amit **Turner István** elnök és **Maroszi Endre** dékán tesznek, az minden elismerést megérdemel. Tervszerűen gyűjtik a tagokat: minden gyárra, nagyobb üzemre beosztották a szervező tagokat és sejtyszerűen mennek előre. Újoncképzésük párhuzam. Ma 40 újonccal heti két esélén foglalkoznak. És ez a foglalkozás a lélek mélyéig hatol, az értelem minden tehetségére kiterjed és igénybe veszi az akarat minden képességét. Nemcsak ők néznek nagy reményekkel a jövő elé, de a Szövetség is sokat vár tőlük. A szép eredményt biztosra vehetjük, mert olyan munkaerők vannak, mint **Füzfás Jenő** igazgató, **dr. Lakatos László** tanár és **dr. Magósi Géza** ügyvéd.

Monor. (Vác. egyhm.) A szép székében mestersen folyik a tagok nevelése, a pártoló tagok összetartása. **Sebestyén Sándor** elnök kemény kézzel vezeti az egylet anyagi ügyeit és hihetetlen gyorsasággal tudja az új székéhez adósságait rendezni. Az egylet irattára példás, bárcsak mindenütt ilyen volna.

Rákoshgye. (Vác. egyhm.) **Richter József** plébános elnök és **Oláh Károly** II. elnök szép életet és összetartást

teremtettek ebben a kis taglétszámú egyletben. A heti gyűlést példásan látogatják. **Milley Ernő** dékán kemény következetességgel látja el tisztét és komoly munkát végez.

Mohács. (Pécs egyhm.) Előttünk fekszik a »Mohácsi Hírlap« száma. Két nagy hasábon számol be az egyleti munka megindulásáról, a nagy tervekről és akaratokról. **Báter Károly** elnök életet öntött újra a tagokba és hozzájuk intézett felhívása visszhangra talált. Meghívójukat és munkatárukat leközzöljük, hogy példaként az egyletek előtt álljon.

A Mohácsi Katolikus Legényegylet 1937/38. évi munkaterve.

A Mohácsi Kat. Legényegylet minden csütörtök este kinyitja kapuit, hogy Mohács iparostársadalma vallás-erkölcsi, szakmai és szociális kérdésekben tudását és világnézetét mélyítse, illetőleg gazdagítsa.

A Legényegylet ezúton hív meg mindenkit, aki érzi hogy nemcsak a kenyérkereset a fontos és a tengődés máról-holnapra, hanem, hogy önmagunkat lélekben, szívben, tudásban, intelligenciában, testi erőben és egészségben nemessé, erőssé és nagyvá tegyük. Továbbá, hogy hűséggel, becsülettel, komoly munkával hivatásunk területén önmagunkból szaktudásunk legelső szakembert neveljük.

Az egyes esteken fél 9 órakor különböző előadók a következő témákról fognak beszélni:

November 4-én: Miért parancsolja az Isten a házasságot? (Báter elnök)

November 11-én: A Szovjet, Lenin, Szjalin (Petrovics tanító)

November 18-án: Hogyan lett a suszterinasból ifjúsági vezér? (Kolping) (Patton hittanár)

November 25-én: Mit és hogyan olvassunk? (Mayer vil. elnök.)

December 2-án: Lehet-e a házasság is készülni? (Báter elnök)

December 9-én: Miért lett híressé Mussolini? (Dr. Simon tanár)

December 16-án: Mi az egyházi év és a szentelmények? (Szigethy káplán)

December 23-án: Lehet-e ma is még becsületesen keresni? (Huber tanár)

December 30-án: A nemi önmegtartóztatás: szaktekintélyek megvilágításában. (Dr. Kemeses orvos)

Január 6-án: Kiből lesz a jó feleség? (Báter elnök)

Január 13-án: Milyen szociálisták vannak ma a világon? (Kövesi tanár)

Január 20-án: Mit csináljon a munkanélküli? (Mayer elnök)

Január 27-én: Ki dolgozik ma »remek-be«? (Faragó tanító)

Február 3-én: Mit kell minden völegénynek tudnia? (Báter elnök)

Február 10-én: Miért vannak ma másvalásúak és azok mit hisznek? (Tihanyi plébános)

Február 17-én: A spiritizmus és a csodák. (Patton hittanár)

Február 24-én: Mi a kisipari hitel és az önállósítási alap? (Pálos tanító).

Március 3-án: Ha egy házból két templomba járunk. (Báter elnök.)

Március 10-én: Az ípar és a művészet. (Martinszky tanár.)

Március 17-én: A jövő háborúja. (Légvédelem) (Kemény Gábor.)

Március 24-én: Áruismeret és vámtarifák. (Dr. Dióssy vámtiszt)

Március 31-én: Ipari megbetegedések. (Dr. Csics orvos.)

Április 7-én: »Holtomig/án-holtodig/lan.« (Báter elnök.)

Április 14-én: Hoi folyik ma háború és miért? (Mayer elnök)

Április 21-én: Miért szép az iparos hivatása? (Benedek tanító.)

Április 28-án: A sport és a katolikus önevelés. (Mudrány tanár.)

Május 5-én: A fiatal házások és a löbbiek. (Báter elnök.)

Május 12-én: A pápaság multja és jelene. (Darabos káplán.)

Május 19-én: Adótörvények. (v. Szőnyi városi tanácsos.)

Május 26-án: Reklám és kirakatrendezés. (Kolbe tanár.)

Június 2-án: Melyek az Isten illem-szabályai? (Szigethy káplán.)

Június 9-én: Miért van az Egyház-nak vagyona? (Dr. Gyarmathy)

Június 16-án: Örökösödési jog, váltó és teleshívó, magán- és kereskedelmi szerződések. (Dr. Szkladányi közjegyző.)

Június 23-án: Társadalombiztosítások. OTI, MABI. (Dr. Pap számvevő)

Június 30-án: Fogak, száj, gyomor és belek védelme. (Dr. Lendvay orvos)

Jászberény. (Eger egyhm.) **Kovács István** elnök áldozatos munkát végez. Szereti a munka szeretetével egyletét és tagjait.

Diósgyőr vasgyár. (Eger egyhm.) Innen is félőre előre kidolgozott program fekszik előttünk. A tervszerű munka hódít! **Csintalan József** esperes-plébános elnök, **Faragó József** II. elnök modern eszközökkel és apostoli szeretettel vezetik a fiatalok. **Puskás Lajos** v. elnök, **Svédá Béla** és **Császár József** dékánok, **Karácsonyi József** pénztáros és **Jandl János** háznagy oly munkaerők, akikre nagy tervek lehet építeni és eredményeket lehet

Balassagyarmat. (Esztergom főegyh. m.) A nyáron tartotta fennállásának 40 éves jubileumát. Az egylet története könyv alakban megjelent. Egyleteink figyelmébe ajánljuk. Megrendelés: **Heizer György** dékán, Balassagyarmat.

Szeged-alsóváros. (Csanád egyhm.) Október 3-án iparostagjai jól sikerült **szakmai kiállítást** rendeztek, melyet **Faludi Sándor**, az egylet alelnöke nyitott meg. Október 4-én a nyolc szegedi legényegylet 200 tagja gyűlt össze az alsóvárosi Kultúrházban mintalegényesre, amely után mindannyian megtekintették az alsóvárosiak nagyszerű kiállítását. Egyben a szegedi egyletek elhatározták, hogy tavasszal együttesen rendeznek egy nagy szakmai kiállítást. A szép eredményt **P. Schneider Vencel** főzónok-elnök és **P. Halápi Félix** II. elnök áldozatos papi munkájának, valamint **Schnier István** és **Kiss János** dékánok ügybuzgóságának gyümölcse.

Veszpréme gyházme gyek! Dec. hó 5-én vezetőségi értekezletetek!